

APENBARING

KAPITTEL 1

Jesu Kristi åpenbaring, som Gud gav ham forat han skulde vise sine tjenere det som snart skal skje; og han sendte bud ved sin engel og kunngjorde det i tegn for sin tjener Johannes,

² som har vidnet om Guds ord og Jesu Kristi vidnesbyrd, alt det han så.

³ Salig er den som leser, og de som hører det profetiske ord og tar vare på det som er skrevet der; for tiden er nær.

⁴ Johannes -- til de syv menigheter i Asia: Nåde være med eder og fred fra ham som er og som var og som kommer, og fra de syv ånder som er for hans trone,

⁵ og fra Jesus Kristus, det troverdige vidne, den førstefødte blandt de døde og herren over kongene på jorden! Ham som elsker oss og har fridd oss fra våre synder med sitt blod,

⁶ og som har gjort oss til et kongerike, til prester for Gud og sin Fader, ham tilhører æren og styrken i all evighet. Amen.

⁷ Se, han kommer med skyene, og hvert øie skal se ham, også de som har gjennomstunget ham, og alle jordens slekter skal gråte sårt over ham. Ja, amen.

⁸ Jeg er Alfa og Omega, sier Gud Herren, han som er og som var og som kommer, den Allmektige.

⁹ Jeg, Johannes, som er eders bror og har del med eder i trengselen og riket og tålmodigheten i Jesus, jeg var på den ø som kalles Patmos, for Guds ords og Jesu vidnesbyrds skyld.

¹⁰ Jeg var borttrykket i ånden på Herrens dag, og jeg hørte bak mig en høi røst som av en basun, som sa:

¹¹ Det du ser, skriv det i en bok og send det til de syv menigheter, til Efesus og til Smyrna og til Pergamum og til Tyatira og til Sardes og til Filadelfia og til Laodikea.

¹² Og jeg vendte mig om for å se røsten som talte med mig, og da jeg vendte mig, så jeg syv lysestaker av gull,

¹³ og midt imellem lysestakene en som lignet en menneskesønn, klædd i en fotsid kjortel og ombundet under brystet med et gullbelte,

¹⁴ og hans hode og hår var hvitt som hvit ull, som sne, og hans øine som ildslue,

¹⁵ og hans føtter var lik skinnende kobber, som om de var gjort glødende i en ovn, og hans røst som en lyd av mange vann.

¹⁶ Og i sin høire hånd hadde han syv stjerner, og av hans munn gikk det ut et tveegget skarpt sverd, og hans åsyn var som solen når den skinner i sin kraft.

¹⁷ Og da jeg så ham, falt jeg ned for hans føtter som en død, og han la sin høire hånd på mig og sa:

¹⁸ Frykt ikke! jeg er den første og den siste og den levende; og jeg var død, og se, jeg er levende i all evighet. Og jeg har nøklene til døden og til dødsriket.

¹⁹ Skriv da det du så, både det som er, og det som herefter skal skje,

²⁰ hemmeligheten med de syv stjerner som du så i min høire hånd, og de syv gull-lysestaker! De syv stjerner er engler for de syv menigheter, og de syv lysestaker er syv menigheter.

KAPITTEL 2

Skriv til engelen for menigheten i Efesus: Dette sier han som holder de syv stjerner i sin høire hånd, han som går midt imellem de syv gull-lysestaker:

² Jeg vet om dine gjerninger og ditt arbeid og ditt tålmod, og at du ikke kan tåle de onde; du har prøvd dem som sier de er apostler, og ikke er det, og du har funnet at de er løgnere;

³ og du har tålmod og har hatt meget å bære for mitt navns skyld, og du er ikke blitt trett.

⁴ Men jeg har imot dig at du har forlatt din første kjærlighet.

⁵ Kom derfor i hu hvad du er falt ifra, og omvend dig og gjør de første gjerninger! ellers kommer jeg over dig og vil flytte din lysestake fra dens sted, hvis du ikke omvender dig.

⁶ Men dette har du at du hater nikolaittenes gjerninger, som jeg og hater.

⁷ Den som har øre, han høre hvad Ånden sier til menighetene: Den som seirer, ham vil jeg gi å ete av livsens tre, som er i Guds Paradis!

⁸ Og skriv til engelen for menigheten i Smyrna: Dette sier den første og den siste, han som var død og er blitt levende:

⁹ Jeg vet om din trengsel og din fattigdom -- men du er rik-og spotten fra dem som sier de er jøder, og ikke er det, men er Satans synagoge.

¹⁰ Frykt ikke for det du skal lide! Se, djevelen skal kaste nogen av eder i fengsel, forat I skal prøves, og I skal ha trengsel i ti dager. Vær tro inntil døden, så vil jeg gi dig livsens krone!

¹¹ Den som har øre, han høre hvad Ånden sier til menighetene: Den som seirer, skal slett ikke skades av den annen død!

¹² Og skriv til engelen for menigheten i Pergamum: Dette sier han som har det tveeggede skarpe sverd:

¹³ Jeg vet hvor du bor, der hvor Satan har sin trone, og du holder fast ved mitt navn, og du fornektet ikke min tro i de dager da Antipas var mitt trofaste vidne, han som blev slått ihjel hos eder, der hvor Satan bor.

¹⁴ Men jeg har nogen få ting imot dig: at du har nogen der som holder fast ved Bileams lære, han som lærte Balak å legge anstøt for Israels barn, å ete avguds-offer og drive hor;

¹⁵ således har også du nogen som i like måte holder fast ved nikolaittenes lære.

¹⁶ Omvend dig! ellers kommer jeg snart over dig og vil stride mot dem med min munns sverd.

¹⁷ Den som har øre, han høre hvad Ånden sier til menighetene: Den som seirer, ham vil jeg gi av den skjulte manna, og jeg vil gi ham en hvit sten og et nytt navn, skrevet på stenen, som ingen kjenner uten den som får det!

¹⁸ Og skriv til engelen for menigheten i Tyatira: Dette sier Guds Sønn, han som har øine

som ildslue, og hvis føtter er lik skinnende kobber:

¹⁹ Jeg vet om dine gjerninger og din kjærlighet og tjeneste og tro og tålmodighet, og dine siste gjerninger, som er flere enn de første.

²⁰ Men jeg har imot dig at du lar kvinnen Jesabel råde, hun som sier at hun er en profetinne, og som lærer og forfører mine tjenere til å drive hor og ete avgudsoffer.

²¹ Og jeg gav henne tid til å omvende sig; men hun vil ikke omvende sig fra sitt hor.

²² Se, jeg kaster henne på sykeseng, og dem som driver hor med henne, kaster jeg i stor trengsel, hvis de ikke omvender sig fra hennes gjerninger.

²³ Og hennes barn vil jeg rykke bort ved død, og alle menighetene skal kjenne at jeg er den som ransaker nyrer og hjerter, og jeg vil gi hver av eder efter hans gjerninger.

²⁴ Men til eder sier jeg, I andre som er i Tyatira, alle de som ikke har denne lære, de som ikke kjenner Satans dybder, som de sier: Jeg vil ikke legge nogen annen tyngsel på eder;

²⁵ bare hold fast ved det I har, inntil jeg kommer!

²⁶ Og den som seirer, og som tar vare på mine gjerninger inntil enden, ham vil jeg gi makt over hedningene,

²⁷ og han skal styre dem med jernstav, likesom en knuser lerkar, således som og jeg har fått det av min Fader,

²⁸ og jeg vil gi ham morgenstjernen.

²⁹ Den som har øre, han høre hvad Ånden sier til menighetene!

KAPITTEL 3

Og skriv til engelen for menigheten i Sardes: Dette sier han som har de syv Guds ånder og de syv stjerner: Jeg vet om dine gjerninger, at du har navn av at du lever, og du er død.

² Bli våken, og styrk det annet, som var på vei til å dø! for jeg har ikke funnet dine gjerninger fullkomne for min Gud.

³ Kom derfor i hu hvorledes du har lært og hørt, og ta vare på det og omvend dig! Dersom du da ikke våker, skal jeg komme som en tyv, og du skal ikke vite hvad stund jeg kommer over dig.

⁴ Dog har du noen få navn i Sardes som ikke har smittet sine klær, og de skal gå med mig i hvite klær; for de er det verd.

⁵ Den som seirer, han skal således bli klædd i hvite klær, og jeg vil ikke utslette hans navn av livsens bok, og jeg vil kjennes ved hans navn for min Fader og for hans engler.

⁶ Den som har øre, han høre hvad Ånden sier til menighetene!

⁷ Og skriv til engelen for menigheten i Filadelfia: Dette sier den Hellige, den Sanndrue, han som har Davids nøkkel, han som lukker op, og ingen lukker til, og lukker til, og ingen lukker op:

⁸ Jeg vet om dine gjerninger; se, jeg har satt foran dig en åpnert dør, og ingen kan lukke den til; for du har liten styrke, og har dog tatt vare på mitt ord og ikke fornektet mitt navn.

⁹ Se, jeg lar nogen av Satans synagoge komme, av dem som sier de er jøder, og ikke er det, men lyver. Se, jeg vil gjøre så at de skal komme og falle ned for dine føtter og kjenne at jeg har elsket dig.

¹⁰ Fordi du har tatt vare på mitt ord om tålmodighet, vil jeg og fri dig ut fra den prøvelsens stund som skal komme over hele jorderike, for å prøve dem som bor på jorden.

¹¹ Jeg kommer snart. Hold fast på det du har, forat ingen skal ta din krone!

¹² Den som seirer, ham vil jeg gjøre til en støtte i min Guds tempel, og han skal aldri mere

gå ut derfra, og jeg vil skrive på ham min Guds navn og navnet på min Guds stad, det nye Jerusalem, det som kommer ned fra himmelen fra min Gud, og mitt navn, det nye.

13 Den som har øre, han høre hvad Ånden sier til menighetene!

14 Og skriv til engelen for menigheten i Laodikea: Dette sier han som er amen, det troverdige og sanndrue vidne, ophavet til Guds skapning:

15 Jeg vet om dine gjerninger, at du hverken er kald eller varm; gid du var kald eller varm!

16 Derfor, da du er lunken, og hverken kald eller varm, vil jeg utspy dig av min munn.

17 Fordi du sier: Jeg er rik og har overflod og fattes intet, og du vet ikke at du er ussel og ynkelig og fattig og blind og naken,

18 så råder jeg dig at du kjøper av mig gull, glødet i ild, forat du kan bli rik, og hvite klær, forat du kan klæ dig i dem og din nakenhets skam ikke skal bli åpenbaret, og øiensalve til å salve dine øine med, forat du kan se!

19 Alle dem jeg elsker, dem refser og tukter jeg; vær derfor nidkjær og omvend dig!

20 Se, jeg står for døren og banker; om nogen hører min røst og åpner døren, da vil jeg gå inn til ham og holde nattverd med ham, og han med mig.

21 Den som seirer, ham vil jeg gi å sitte med mig på min trone, likesom jeg og har seiret og satt mig med min Fader på hans trone.

22 Den som har øre, han høre hvad Ånden sier til menighetene!

KAPITTEL 4

Derefter så jeg, og se, det var en dør åpnet i himmelen, og den første røst, som jeg hadde hørt likesom av en basun, som talte med mig, sa: Stig op her, og jeg vil vise dig det som skal skje herefter.

2 Straks var jeg borttrykket i ånden, og se, en trone var satt i himmelen, og det satt en på tronen.

3 Og han som satt der, var å se til likesom jaspis og sarder-sten, og det var en regnbue rundt omkring tronen, å se til likesom en smaragd.

4 Og rundt omkring tronen var det fire og tyve troner, og på tronene så jeg fire og tyve eldste sitte, klædd i hvite klær, med gullkroner på sine hoder.

5 Og fra tronen går det ut lyn og røster og tordener, og foran tronen brenner syv ildfakler, som er de syv Guds ånder.

6 Og foran tronen er det likesom et glasshav, likt krystall, og midt for tronen og rundt om tronen er det fire livsvesener, fulle av øine for og bak.

7 Og det første livsvesen er likt en løve, og det annet livsvesen er likt en okse, og det tredje livsvesen har et åsyn som et menneske, og det fjerde livsvesen er likt en flyvende ørn.

8 Og de fire livsvesener har, hvert især av dem, seks vinger; rundt omkring og innenfor er de fulle av øine; og de holder ikke op dag eller natt med å si: Hellig, hellig, hellig er Herren Gud, den allmektige, han som var og som er og som kommer!

9 Og når livsvesenene gir ham som sitter på tronen, ham som lever i all evighet, pris og ære og takk,

10 da faller de fire og tyve eldste ned for ham som sitter på tronen, og tilbeder ham som lever i all evighet, og kaster sine kroner ned for tronen og sier:

11 Verdig er du, vår Herre og Gud, til å få prisen og æren og makten; for du har skapt alle ting, og fordi du vilde, var de til og blev de skapt!

KAPITTEL 5

Og jeg så i hans høire hånd som satt på tronen, en bokrull, skrevet innvendig og utvendig, og forseglet med syv segl.

² Og jeg så en veldig engel, som ropte med høi røst: Hvem er verdig til å åpne boken og bryte seglene på den?

³ Og det var ingen i himmelen eller på jorden eller under jorden som kunde åpne boken eller se i den.

⁴ Da gråt jeg sårt fordi ingen blev funnet verdig til å åpne boken eller se i den.

⁵ Og en av de eldste sier til mig: Gråt ikke! se, løven av Juda stamme, Davids rotskudd, har seiret og kan åpne boken og de syv segl på den.

⁶ Og jeg så midt imellem tronen og de fire livsvesener og de eldste et lam stå der, likesom slaktet, og det hadde syv horn og syv øine, det er de syv Guds ånder som er sendt ut over all jorden.

⁷ Og det kom og tok den av hans høire hånd som satt på tronen.

⁸ Og da det tok boken, falt de fire livsvesener og de fire og tyve eldste ned for Lammet, hver med sin harpe og med gullskåler, fulle av røkelse, som er de helliges bønner,

⁹ og de synger en ny sang og sier: Verdig er du til å ta boken og åpne seglene på den, fordi du blev slaktet og med ditt blod kjøpte oss til Gud av hver stamme og tunge og folk og ætt,

¹⁰ og gjorde dem til et kongerike og til prester for vår Gud, og de skal være konger på jorden!

¹¹ Og jeg så, og jeg hørte en røst av mange engler omkring tronen og livsvesenene og de eldste, og tallet på dem var ti tusen ganger ti tusen og tusen ganger tusen,

¹² og de sa med høi røst: Verdig er Lammet, som er slaktet, til å få makt og rikdom og visdom og styrke og ære og pris og velsignelse!

¹³ Og hver skapning som er i himmelen og på jorden og under jorden og på havet, og alt det som er i dem, hørte jeg si: Ham som sitter på tronen, og Lammet tilhører velsignelsen og æren og prisen og styrken i all evighet.

¹⁴ Og de fire livsvesener sa: Amen! Og de eldste falt ned og tilbad.

KAPITTEL 6

Og jeg så da Lammet åpnet et av de syv segl, og jeg hørte et av de fire livsvesener si som med tordenrøst: Kom!

² Og jeg så, og se, en hvit hest, og han som satt på den, hadde en bue, og det blev gitt ham en krone, og han drog ut med seier og til seier.

³ Og da det åpnet det annet segl, hørte jeg det annet livsvesen si: Kom!

⁴ Og det kom ut en annen hest, som var rød, og han som satt på den, blev det gitt å ta freden fra jorden, og at de skulde slakte hverandre, og det blev gitt ham et stort sverd.

⁵ Og da det åpnet det tredje segl, hørte jeg det tredje livsvesen si: Kom! Og jeg så, og se, en sort hest, og han som satt på den, hadde en vekt i sin hånd.

⁶ Og jeg hørte likesom en røst midt iblandt de fire livsvesener, som sa: Et mål hvete for en penning, og tre mål bygg for en penning; men oljen og vinen skal du ikke skade.

⁷ Og da det åpnet det fjerde segl, hørte jeg røsten av det fjerde livsvesen, som sa: Kom!

⁸ Og jeg så, og se, en gul hest, og han som satt på den, hans navn var døden, og

dødsriket fulgte med ham; og det blev gitt dem makt over fjerdedelen av jorden, til å drepe med sverd og med sult og med pest og ved villdyrene på jorden.

⁹ Og da det åpnet det femte segl, så jeg under alteret deres sjeler som var myrdet for Guds ords skyld, og for det vidnesbyrds skyld som de hadde;

¹⁰ og de ropte med høi røst og sa: Herre, du hellige og sanndrue! hvor lenge skal det vare før du holder dom og hevner vårt blod på dem som bor på jorden?

¹¹ Og det blev gitt hver av dem en lang hvit kjortel, og det blev sagt til dem at de ennu skulde slå sig til ro en liten stund, inntil tallet på deres medtjenere og deres brødre som herefter skulde slåes ihjel likesom de selv, blev fullt.

¹² Og jeg så da det åpnet det sjette segl, og se, det blev et stort jordskjelv, og solen blev sort som en hårsekk, og hele månen blev som blod,

¹³ og stjernene på himmelen falt ned på jorden, likesom et fikentre kaster sine umodne fikener ned når det rystes av en sterk vind.

¹⁴ Og himmelen vek bort, likesom en bokrull som rulles sammen, og hvert fjell og hver ø blev flyttet fra sitt sted.

¹⁵ Og kongene på jorden og stormennene og krigshøvdingene og de rike og de veldige og hver træl og hver fri mann gjemte sig i hulene og imellem berghamrene,

¹⁶ og de sier til fjellene og hamrene: Fall over oss og skjul oss for hans åsyn som sitter på tronen, og for Lammets vrede!

¹⁷ For deres vredes store dag er kommet, og hvem kan holde stand?

KAPITTEL 7

Derefter så jeg fire engler som stod på jordens fire hjørner og holdt jordens fire vinder, forat det ikke skulde blåse nogen vind over jorden eller over havet eller på noget tre.

² Og jeg så en annen engel, som steg op fra solens opgang og hadde den levende Guds segl, og han ropte med høi røst til de fire engler som det var gitt å skade jorden og havet, og sa:

³ Skad ikke jorden eller havet eller trærne før vi har satt innsegl på vår Guds tjenere i deres panner!

⁴ Og jeg hørte tallet på dem som var beseglet: hundre og fire og firti tusen beseglede av alle Israels barns stammer:

⁵ av Juda stamme tolv tusen beseglede, av Rubens stamme tolv tusen, av Gads stamme tolv tusen,

⁶ av Asers stamme tolv tusen, av Naftali stamme tolv tusen, av Manasse stamme tolv tusen,

⁷ av Simeons stamme tolv tusen, av Levi stamme tolv tusen, av Issakars stamme tolv tusen,

⁸ av Sebulons stamme tolv tusen, av Josefs stamme tolv tusen, av Benjamins stamme tolv tusen beseglede.

⁹ Derefter så jeg, og se, en stor skare, som ingen kunde telle, av alle ætter og stammer og folk og tunger, som stod for tronen og for Lammet, klædd i lange hvite kjortler, og med palmegrener i sine hender;

¹⁰ og de ropte med høi røst og sa: Frelsen tilhører vår Gud, han som sitter på tronen, og Lammet!

¹¹ Og alle englene stod omkring tronen og om de eldste og om de fire livsvesener, og de

falt ned for tronen på sitt åsyn og tilbad Gud og sa:

¹² Amen! Velsignelsen og prisen og visdommen og takken og æren og makten og styrken tilhører vår Gud i all evighet! Amen.

¹³ Og en av de eldste tok til orde og sa til mig: Disse som er klædd i de lange hvite kjortler, hvem er de, og hvor er de kommet fra?

¹⁴ Og jeg sa til ham: Herre! du vet det. Og han sa til mig: Dette er de som kommer ut av den store trengsel, og de har tvettet sine kjortler og gjort dem hvite i Lammets blod.

¹⁵ Derfor er de for Guds trone og tjener ham dag og natt i hans tempel, og han som sitter på tronen, skal reise sin bolig over dem.

¹⁶ De skal ikke hungre mere, heller ikke tørste mere; solen skal heller ikke falle på dem, eller nogen hete;

¹⁷ for Lammet, som er midt for tronen, skal vokte dem og føre dem til livsens vannkilder, og Gud skal tørke bort hver tåre av deres øine.

KAPITTEL 8

Og da det åpnet det syvende segl, blev det stillhet i himmelen omkring en halv time.

² Og jeg så de syv engler som står for Gud, og det blev gitt dem syv basuner.

³ Og en annen engel kom og stod ved alteret, og han hadde et røkelsekar av gull; og det blev gitt ham meget røkelse, forat han skulde legge den til alle de helliges bønner på gullalteret foran tronen.

⁴ Og røken av røkelsen steg fra engelens hånd op for Gud med de helliges bønner.

⁵ Og engelen tok røkelsekaret og fylte det med ild fra alteret og kastet det på jorden; og det kom tordener og røster og lyn og jordskjelv.

⁶ Og de syv engler som hadde de syv basuner, gjorde sig ferdige til å blåse i dem.

⁷ Og den første engel blåste, og det kom hagl og ild, blandet med blod, og blev kastet ned på jorden, og tredjedelen av jorden blev opbrent, og tredjedelen av trærne blev opbrent, og alt grønt gress blev opbrent.

⁸ Og den annen engel blåste, og det blev likesom et stort brennende fjell kastet i havet, og tredjedelen av havet blev til blod,

⁹ og tredjedelen av skapningene i havet, som hadde liv, døde, og tredjedelen av skibene blev ødelagt.

¹⁰ Og den tredje engel blåste, og en stor stjerne falt ned fra himmelen, brennende som en fakkel, og den falt på tredjedelen av elvene og på vannkildene.

¹¹ Og stjernens navn er Malurt, og tredjedelen av vannene blev til malurt, og mange mennesker døde av vannet, fordi det var blitt beskt.

¹² Og den fjerde engel blåste, og tredjedelen av solen blev slått, og tredjedelen av månen og tredjedelen av stjernene, forat tredjedelen av dem skulde formørkes, og tredjedelen av dagen miste sitt lys, og natten likeså.

¹³ Og jeg så, og jeg hørte en ørn, som fløi under det høieste av himmelen og sa med høy røst: Ve, ve, ve dem som bor på jorden, for de andre basunrøster av de tre engler som ennu skal blåse!

KAPITTEL 9

Og den femte engel blåste i basun, og jeg så en stjerne som var falt fra himmelen ned på jorden, og nøkkelen til avgrunnens brønn ble gitt den.

² Og den åpnet avgrunnens brønn, og en røk steg op av brønnen som røken av en stor ovn, og solen og luften ble formørket av røken fra brønnen.

³ Og ut av røken kom det gresshopper over jorden, og det ble gitt dem makt, slik som skorpionene på jorden har,

⁴ og det ble sagt til dem at de ikke skulde skade gresset på jorden, heller ikke noget grønt, heller ikke noget tre, men bare de mennesker som ikke hadde Guds segl i sine panner.

⁵ Og det ble gitt dem at de ikke skulde drepe dem, men pine dem i fem måneder, og pinen de voldte, var som pinen av en skorpion når den stikker et menneske.

⁶ Og i de dager skal menneskene søke døden og ikke finne den, og stunde efter å få dø, og døden skal fly fra dem.

⁷ Og gresshoppenes skikkelse var lik hester, rustet til krig, og på deres hoder var det likesom kroner som så ut som gull, og deres åsyn var som menneskers åsyn.

⁸ Og de hadde hår som kvinnehår, og deres tenner var som løvetenner,

⁹ og de hadde brynjer likesom jernbrynjer, og lyden av deres vinger var som lyden av vogner når mange hester løper til strid.

¹⁰ Og de har stjerner som skorpioner, og brodder, og i deres stjerner ligger deres makt til å skade menneskene i fem måneder.

¹¹ Til konge over sig har de avgrunnens engel; på hebraisk er hans navn Abaddon, og på gresk har han navnet Apollyon.

¹² Det første ve er over; se, ennu kommer det to ve-rop efter dette.

¹³ Og den sjette engel blåste, og jeg hørte en røst fra de fire horn på det gull-alter som stod for Gud,

¹⁴ og den sa til den sjette engel, han som hadde basunen: Løs de fire engler som er bundet ved den store elv Eufrat!

¹⁵ Og de ble løst, de fire engler som hadde stått ferdige på timen og dagen og måneden og året til å drepe tredjedelen av menneskene.

¹⁶ Og tallet på hestfolkets hær var to ganger ti tusen ganger ti tusen; jeg hørte tallet på dem.

¹⁷ Og således så jeg hestene i mitt syn, og dem som satt på dem: de hadde ildrøde og mørkerøde og svovelgule brynjer, og hestenes hoder var som løvehoder, og av deres munn gikk det ut ild og røk og svovel.

¹⁸ Av disse tre plager ble tredjedelen av menneskene drept: av ilden og av røken og av svovelet som gikk ut av deres munn.

¹⁹ For hestenes makt ligger i deres munn og i deres hale; for deres haler er som slanger og har hoder, og med dem gjør de skade.

²⁰ Og de andre mennesker, de som ikke ble drept i disse plager, omvendte sig ikke fra sine henders verk, så de lot være å tilbede de onde ånder og avgudsbilledene av gull og av sølv og av kobber og av sten og av tre, de som hverken kan se eller høre eller gå;

²¹ og de omvendte sig ikke fra sine mordgjerninger eller fra sine trolldomskunster eller fra sitt horelevnet eller fra sine tyverier.

KAPITTEL 10

- O**g jeg så en annen veldig engel komme ned fra himmelen, klædd i en sky, og regnbuen var over hans hode, og hans åsyn var som solen, og hans føtter som ildstøtter;
- ² og han hadde i sin hånd en liten åpen bok, og han satte sin høire fot på havet og den venstre på jorden,
- ³ og ropte med høi røst, som en løve brøler, og da han hadde ropt, talte de syv tordener med sine røster.
- ⁴ Og da de syv tordener hadde talt, vilde jeg til å skrive; og jeg hørte en røst fra himmelen si: Sett seg! for det som de syv tordener talte, og skriv det ikke!
- ⁵ Og engelen som jeg så stod på havet og på jorden, løftet sin høire hånd op mot himmelen
- ⁶ og svor ved ham som lever i all evighet, han som skapte himmelen og det som er i den, og jorden og det som er på den, og havet og det som er i det, at det ikke skal være mere tid,
- ⁷ men i de dager da den syvende engels røst blir hørt, når han skal blåse i basunen, da skal Guds hemmelighet være fullbyrdet, således som han forkynte for sine tjenere profetene.
- ⁸ Og den røst som jeg hadde hørt fra himmelen, hørte jeg atter tale med mig og si: Gå og ta den lille åpnede bok i den engels hånd som står på havet og på jorden!
- ⁹ Og jeg gikk bort til engelen og sa til ham at han skulde gi mig den lille bok. Og han sier til mig: Ta og et den! og den skal svi i din buk, men i din munn skal den være søt som honning.
- ¹⁰ Og jeg tok den lille bok av engelens hånd og åt den; og i min munn var den søt som honning; og da jeg hadde ett den, svidde det i min buk.
- ¹¹ Og de sier til mig: Du skal atter spå om mange folk og ætter og tunger og konger.

KAPITTEL 11

- O**g det blev gitt mig et rør, likesom en stav, med de ord: Stå op og mål Guds tempel og alteret og dem som tilbeder der;
- ² men forgården utenfor templet, la den være, og mål den ikke! for den er gitt til hedningene, og de skal trede ned den hellige stad i to og firti måneder.
- ³ Og jeg vil gi mine to vidner at de skal være profeter i tusen to hundre og seksti dager, klædd i sekk.
- ⁴ Dette er de to oljetrær og de to lysestaker som står for jordens herre.
- ⁵ Og dersom nogen vil gjøre dem skade, da går det ild ut av deres munn og fortærer deres fiender; ja, dersom nogen vil gjøre dem skade, da skal han drepes på den måte.
- ⁶ Disse har makt til å lukke himmelen, så det ikke skal falle noget regn i de dager de er profeter, og de har makt over vannene til å omskape dem til blod, og til å slå jorden med allslags plage, så ofte de vil.
- ⁷ Og når de har fullført sitt vidnesbyrd, da skal dyret som stiger op av avgrunnen, føre krig mot dem og seire over dem og drepe dem.
- ⁸ Og deres lik skal ligge på gaten i den store by, den som i åndelig mening kalles Sodoma og Egypten, der hvor og deres herre blev korsfestet.
- ⁹ Og nogen blandt folkene og stammene og tungene og ættene skal se deres lik i tre dager og en halv, og ikke tillate at deres lik blir lagt i grav.
- ¹⁰ Og de som bor på jorden, skal glede sig over dem og fryde sig, og de skal sende gaver

til hverandre, fordi disse to profeter var til plage for dem som bor på jorden.

11 Og etter de tre dager og en halv kom det livsånde fra Gud i dem, og de reiste sig op på sine føtter, og en stor frykt falt på dem som så dem.

12 Og de hørte en høi røst fra himmelen si til dem: Stig op her! Og de steg op til himmelen i skyen, og deres fiender så dem.

13 Og i samme stund blev det et stort jordskjelv, og tiendedelen av byen falt, og syv tusen mennesker blev drept i jordskjelvet; og de andre blev forferdet og gav himmelens Gud ære.

14 Det annet ve er over; se, det tredje ve kommer snart.

15 Og den syvende engel blåste, og høie røster lot sig høre i himmelen, som sa: Kongedømmet over verden er tilfalt vår Herre og hans salvede, og han skal være konge i all evighet.

16 Og de fire og tyve eldste, som sitter for Guds åsyn på sine troner, falt på sitt åsyn og tilbad Gud og sa:

17 Vi takker dig, Herre Gud, du allmektige, du som er og som var, fordi du har tatt din store makt og er blitt konge.

18 Og hedningene er blitt vrede, og din vrede er kommet, og den tid da de døde skal dømmes, og da du skal lønne dine tjenere profetene og de hellige og dem som frykter ditt navn, de små og de store, og da du skal ødelegge dem som ødelegger jorden.

19 Og Guds tempel i himmelen blev åpnet, og hans pakts ark blev sett i hans tempel, og det kom lyn og røster og tordener og jordskjelv og svært hagl.

KAPITTEL 12

Og et stort tegn blev sett i himmelen: en kvinne, klædd med solen, og månen under hennes føtter, og på hennes hode en krone av tolv stjerner,

2 og hun var fruktsommelig og skrek i barnsnød og fødsels-veer.

3 Og et annet tegn blev sett i himmelen, og se, en stor ildrød drage, som hadde syv hoder og ti horn, og på sine hoder syv kroner,

4 og dens stjert drog tredjedelen av himmelens stjerner med sig og kastet dem på jorden. Og dragen stod foran kvinnen som skulde føde, for å sluke hennes barn når hun hadde født.

5 Og hun fødte et guttebarn, som skal styre alle hedningene med jernstav; og hennes barn blev borttrykket til Gud og til hans trone.

6 Og kvinnen flydde ut i ørkenen, hvor hun har et sted som er gjort i stand til henne av Gud, forat de der skulde gi henne hennes føde i tusen to hundre og seksti dager.

7 Og det blev en strid i himmelen: Mikael og hans engler tok til å stride mot dragen, og dragen stred, og dens engler.

8 Men de maktet det ikke, heller ikke blev deres sted mere funnet i himmelen.

9 Og den store drage blev kastet ned, den gamle slange, han som kalles djevelen og Satan, han som forfører hele jorderike; han blev kastet ned på jorden, og hans engler blev kastet ned med ham.

10 Og jeg hørte en høi røst i himmelen si: Fra nu av tilhører frelsen og styrken og riket vår Gud, og makten hans salvede; for våre brødres anklager er kastet ned, han som anklaget dem for vår Gud dag og natt.

11 Og de har seiret over ham i kraft av Lammets blod og det ord de vidnet; og de hadde

ikke sitt liv kjær, like til døden.

12 Derfor fryd eder, I himler, og I som bor i dem! Ve jorden og havet! for djevelen er farend ned til eder i stor vrede, fordi han vet at han bare har en liten tid.

13 Og da dragen så at den var kastet ned på jorden, forfulgte den kvinnen som hadde født gutten.

14 Og den store ørns to vinger blev gitt til kvinnen forat hun skulde flyve ut i ørkenen til sitt sted, hvor hun får sin føde en tid og tider og en halv tid, borte fra slangens åsyn.

15 Og slangen sprutet av sin munn vann som en elv etter kvinnen, for å rive henne bort med elven;

16 men jorden kom kvinnen til hjelp, og jorden åpnet sin munn og slukte elven som slangen sprutet av sin munn.

17 Og dragen blev vred på kvinnen og drog avsted for å føre krig mot de andre av hennes ætt, dem som holder Guds bud og har Jesu vidnesbyrd.

KAPITTEL 13

(12:18)

Og jeg stod på sanden ved havet. Og jeg så et dyr stige op av havet, som hadde ti horn og syv hoder og på sine horn ti kroner, og på sine hoder bespottelses-navn. (13:1) Og jeg så et dyr stige op av havet, som hadde ti horn og syv hoder og på sine horn ti kroner, og på sine hoder bespottelses-navn.

2 Og dyret som jeg så, var likt en leopard, og dets føtter som på en bjørn, og dets munn som en løvemunn; og dragen gav det sin kraft og sin trone og stor makt.

3 Og jeg så et av dets hoder likesom såret til døden, og dets dødssår blev lægt, og all jorden undret sig og fulgte efter dyret,

4 og de tilbad dragen, fordi den hadde gitt dyret makt, og de tilbad dyret og sa: Hvem er lik dyret? og hvem kan stride mot det?

5 Og der blev gitt det en munn som talte store og spottende ord, og der blev gitt det makt til å holde på i to og firti måneder.

6 Og det åpnet sin munn til spott mot Gud, til å spotte hans navn og hans bolig, dem som bor i himmelen.

7 Og der blev gitt det å føre krig mot de hellige og seire over dem, og der blev gitt det makt over hver stamme og folk og tunge og ætt.

8 Og alle som bor på jorden, skal tilbede det, hver den som ikke, fra verdens grunnvoll blev lagt, har fått sitt navn skrevet i livsens bok hos Lammet som er slaktet.

9 Dersom nogen har øre, han høre!

10 Om nogen fører i fangenskap, han skal i fangenskap; om nogen dreper med sverd, han skal drepes med sverd. Her er de helliges tålmodighet og tro.

11 Og jeg så et annet dyr stige op av jorden, og det hadde to horn likesom et lam, og talte som en drage.

12 Og det bruker det første dyrs hele makt for dets øine, og gjør at jorden og de som bor på den, tilbeder det første dyr, hvis dødssår blev lægt,

13 og det gjør store tegn, så at det endog får ild til å falle ned fra himmelen på jorden for menneskenes øine.

14 Og det forfører dem som bor på jorden, for de tegns skyld som er det gitt å gjøre for dyrets øine, idet det sier til dem som bor på jorden, at de skal gjøre et billede til det dyr

som fikk såret av sverdet og blev i live.

¹⁵ Og det fikk makt til å gi dyrets billede livsånde, så at dyrets billede endog kunde tale, og gjøre så at alle de som ikke vilde tilbede dyrets billede, skulde drepes.

¹⁶ Og det gjør at der blir gitt alle, små og store, rike og fattige, frie og træler, et merke i deres høire hånd eller på deres panne,

¹⁷ og at ingen kan kjøpe eller selge uten den som har merket, dyrets navn eller tallet for dets navn.

¹⁸ Her er visdommen. Den som har forstand, han regne ut dyrets tall! for det er et menneskes tall, og dets tall er seks hundre og seks og seksti.

KAPITTEL 14

Og jeg så, og se, Lammet stod på Sions berg, og med det hundre og fire og firti tusen, som hadde dets navn og dets Faders navn skrevet på sine panner.

² Og jeg hørte en røst fra himmelen som lyden av mange vann og som lyden av en sterk torden, og røsten jeg hørte, var som av harpespillere som spilte på sine harper.

³ Og de sang en ny sang for tronen og for de fire livsvesener og de eldste, og ingen kunde lære sangen uten de hundre og fire og firti tusen, de som er kjøpt fra jorden.

⁴ Disse er de som ikke har gjort sig urene med kvinner; for de er som jomfruer. Disse er de som følger Lammet hvor det går. Disse er kjøpt fra menneskene til en førstegrøde for Gud og Lammet,

⁵ og i deres munn er ikke funnet løgn; for de er uten lyte.

⁶ Og jeg så en annen engel flyve under det høieste av himmelen, som hadde et evig evangelium å forkynne for dem som bor på jorden, og for hver ætt og stamme og tunge og folk,

⁷ og han sa med høi røst: Frykt Gud og gi ham ære! for timen for hans dom er kommet; og tilbed ham som gjorde himmelen og jorden og havet og vannkildene!

⁸ Og atter en annen engel fulgte efter og sa: Falt, falt er Babylon, den store, som har gitt alle folk å drikke av sitt horelevnets vredesvin.

⁹ Og atter en tredje engel fulgte efter dem og sa med høi røst: Dersom nogen tilbeder dyret og dets billede og tar merket på sin panne eller i sin hånd,

¹⁰ da skal også han drikke av Guds vredes-vin, som er skjenket ublandet i hans harmes beger, og han skal pines med ild og svovel for de hellige englers og for Lammets øine,

¹¹ og røken av deres pine stiger op i all evighet, og de har ikke hvile dag eller natt de som tilbeder dyret og dets billede, og hver den som tar dets navns merke.

¹² Her er de helliges tålmodighet, de som holder Guds bud og Jesu tro.

¹³ Og jeg hørte en røst fra himmelen si: Skriv: Salige er de døde som dør i Herren herefter! Ja, sier Ånden, de skal hvile fra sitt arbeid; for deres gjerninger følger med dem.

¹⁴ Og jeg så, og se, en hvit sky, og på skyen satt en som var lik en menneskesønn, og på sitt hode hadde han en gullkrone og i sin hånd en skarp sigd.

¹⁵ Og en annen engel kom ut av templet og ropte med høi røst til ham som satt på skyen: Send ut din sigd og høst! Timen til å høste er kommet; for høsten på jorden er overmoden.

¹⁶ Og han som satt på skyen, lot sin sigd gå over jorden, og jorden blev høstet.

¹⁷ Og en annen engel kom ut av templet i himmelen og hadde en skarp sigd han også.

¹⁸ Og ennu en annen engel kom ut fra alteret, og han hadde makt over ilden, og ropte med høi røst til ham som hadde den skarpe sigd: Send ut din skarpe sigd og høst druene

av vintreet på jorden! for dets bær er modne.

¹⁹ Og engelen lot sin sigd gå over jorden og avhøstet vintreet på jorden og kastet frukten i Guds vredes store vinperse.

²⁰ Og vinpersen blev trådt utenfor byen, og det gikk blod ut av vinpersen like til bislene på hestene, så langt som tusen og seks hundre stadier.

KAPITTEL 15

Og jeg så et annet tegn i himmelen, stort og underfullt: syv engler som hadde de syv siste plager; for med dem er Guds vrede fullendt.

² Og jeg så likesom et glasshav blandet med ild; og dem som hadde seiret over dyret og dets billede og dets navns tall, så jeg stå ved glasshavet med Guds harper i hånd;

³ og de sang Moses', Guds tjeners sang og Lammets sang og sa: Store og underfulle er dine gjerninger, Herre Gud, du allmektige! rettferdige og sanne er dine veier, du folkenes konge!

⁴ Hvem skulde ikke frykte, Herre, og ære ditt navn? Du alene er hellig, og alle folkene skal komme og tilbede for ditt åsyn, fordi dine rettferdige dommer er blitt åpenbaret.

⁵ Og derefter så jeg, og templet med vidnesbyrdets telt i himmelen blev åpnet,

⁶ og de syv engler som hadde de syv plager, kom ut av templet, klædd i rent og skinnende lin og ombundet om brystet med gullbelter.

⁷ Og et av de fire livsvesener gav de syv engler syv gullskåler fylt med Guds vrede, hans som lever i all evighet.

⁸ Og templet blev fylt med røk av Guds herlighet og av hans makt; og ingen kunde gå inn i templet før de syv englers syv plager var fullendt.

KAPITTEL 16

Og jeg hørte en høi røst fra templet si til de syv engler: Gå avsted og tøm Guds vredes syv skåler ut på jorden!

² Og den første gikk avsted og tømte sin skål ut på jorden; og det kom en ond og farlig byld på de mennesker som hadde dyrets merke, og som tilbød dets billede.

³ Og den annen engel tømte sin skål ut i havet; og det blev til blod som av en død mann, og hver levende sjel i havet døde.

⁴ Og den tredje engel tømte sin skål ut i elvene og i vannkildene; og det blev til blod.

⁵ Og jeg hørte engelen over vannene si: Rettferdig er du som er og som var, du hellige, at du har dømt således;

⁶ for blod av hellige og av profeter har de utøst, og blod gav du dem å drikke; de er det verd.

⁷ Og jeg hørte alteret si: Ja, Herre Gud, du allmektige, sanne og rettferdige er dine dommer.

⁸ Og den fjerde engel tømte sin skål ut på solen; og den fikk makt til å brenne menneskene med ild;

⁹ og menneskene brente i svær hete, og de spottet Guds navn, hans som har makt over disse plager, og de omvendte sig ikke til å gi ham ære.

¹⁰ Og den femte engel tømte sin skål ut over dyrets trone; og dets rike blev formørket, og de tygget sine tunger av pine,

- ¹¹ Og de spottet himmelens Gud for sine piner og for sine bylder, og omvendte sig ikke fra sine gjerninger.
- ¹² Og den sjette engel tømte sin skål ut i den store elv Eufrat; og vannet i den tørket bort, forat der skulde ryddes vei for kongene fra ¥sten.
- ¹³ Og jeg så at det av dragens munn og av dyrets munn og av den falske profets munn kom ut tre urene ånder som lignet padder;
- ¹⁴ for de er djeve-ånder som gjør tegn, og de går ut til kongene over hele jorderike for å samle dem til krigen på Guds, den allmektiges, store dag.
- ¹⁵ Se, jeg kommer som en tyv; salig er den som våker og tar vare på sine klær, så han ikke skal gå naken og de skal se hans skam.
- ¹⁶ Og han samlet dem på det sted som på hebraisk heter Harmageddon.
- ¹⁷ Og den syvende engel tømte sin skål ut i luften; og en høi røst kom fra templet i himmelen, fra tronen, og sa: Det er skjedd!
- ¹⁸ Og det kom lyn og røster og tordener, og det kom et stort jordskjelv, et slikt som ikke har vært fra den tid menneskene blev til på jorden, et sådant jordskjelv, så stort.
- ¹⁹ Og den store by blev delt i tre deler, og folkenes byer falt, og Babylon, den store, blev ihukommet for Gud, at den skulde få begeret med hans strenge vredes vin.
- ²⁰ Og hver ø vek bort, og fjell blev ikke funnet.
- ²¹ Og et svært hagl, som en hundre pund, falt ned fra himmelen på menneskene, og menneskene spottet Gud for haglets plage; for plagen av det var meget stor.

KAPITTEL 17

- O**g en av de syv engler som hadde de syv skåler, kom og talte med mig og sa: Kom, jeg vil vise dig dommen over den store skjøge, som sitter over de mange vann,
- ² som kongene på jorden drev hor med, og de som bor på jorden, blev drukne av hennes horelevnets vin.
- ³ Og han førte mig i ånden ut i ørkenen, og jeg så en kvinne sitte på et skarlagenrødt dyr, som var fullt av bespottelses-navn og hadde syv hoder og ti horn.
- ⁴ Og kvinnen var klædd i purpur og skarlagen og lyste av gull og edelstener og perler; hun hadde et gullbeger i sin hånd, fullt av styggheter og av hennes horelevnets urenheter,
- ⁵ og på hennes panne var skrevet et navn, en hemmelighet: Babylon, den store, mor til skjøgene og til stygghetene på jorden.
- ⁶ Og jeg så kvinnen drukken av de helliges blod og av Jesu vidners blod, og jeg undret mig storlig da jeg så henne.
- ⁷ Og engelen sa til mig: Hvorfor undret du dig? Jeg vil si dig hemmeligheten med kvinnen og med dyret som bærer henne, og som har de syv hoder og de ti horn.
- ⁸ Det dyr du så, var og er ikke, og det skal stige op av avgrunnen og fare bort til undergang; og de som bor på jorden, de hvis navn ikke, fra verdens grunnvoll blev lagt, er skrevet i livsens bok, skal undre sig når de ser at dyret var og ikke er og skal komme igjen.
- ⁹ Her gjelder det vett som har visdom. De syv hoder er syv fjell, som kvinnen sitter på,
- ¹⁰ og de er syv konger; de fem er falt, den ene er til, den annen er ennu ikke kommet; og når han kommer, skal han bare holde sig en kort tid.
- ¹¹ Og dyret som var og ikke er, er selv den åttende, og er tillike en av de syv, og farer bort til undergang.

- ¹² Og de ti horn som du så, er ti konger som ennå ikke har fått rike, men de får makt som konger én time sammen med dyret.
- ¹³ Disse har én tanke, og sin kraft og sin makt gir de til dyret.
- ¹⁴ Disse skal stride mot Lammet, og Lammet skal seire over dem, fordi det er herrers herre og kongers konge, og de som er med det, de kalte og utvalgte og trofaste.
- ¹⁵ Og han sier til mig: De vann som du så, hvor skjøgen sitter, er folk og skarer og ætter og tunger.
- ¹⁶ Og de ti horn som du så, og dyret, disse skal hate skjøgen og gjøre henne øde og naken, og hennes kjøtt skal de ete, og henne selv skal de brenne op med ild.
- ¹⁷ For Gud gav dem i hjertet å fullføre hans tanke, og å fullføre én og samme tanke, og å gi dyret sitt rike, inntil Guds ord er blitt fullbyrdet.
- ¹⁸ Og kvinnen som du så, er den store by som har kongedømme over kongene på jorden.

KAPITTEL 18

Derefter så jeg en annen engel stige ned fra himmelen; han hadde stor makt, og jorden blev oplyst av hans herlighet,

- ² og han ropte med sterk røst og sa: Falt, falt er Babylon, den store, og den er blitt et bosted for onde ånder, og et fengsel for hver uren ånd, og et fengsel for hver uren og hatet fugl;
- ³ for av hennes horelevnets vredes-vin har alle folk drukket, og kongene på jorden har drevet hor med henne, og kjøbmennene på jorden er blitt rike av hennes vellevnets fylde.
- ⁴ Og jeg hørte en annen røst fra himmelen si: Gå ut fra henne, mitt folk, forat I ikke skal ha del i hennes synder, og forat I ikke skal få noget av hennes plager!
- ⁵ For hennes synder når like til himmelen, og Gud har kommet hennes urettferdige gjerninger i hu.
- ⁶ Gi henne igjen som hun har gitt, og gjengjeld henne dobbelt etter hennes gjerninger! Skjenk henne dobbelt i det beger hun har iskjenket!
- ⁷ Så meget som hun har ophøiet sig selv og levd i vellevnet, så meget skal I gi henne av pine og sorg! Fordi hun sier i sitt hjerte: Jeg sitter som dronning og er ikke enke, og sorg skal jeg aldri se,
- ⁸ derfor skal hennes plager komme på én dag: død og sorg og sult; og hun skal bli opbrent med ild; for sterk er Gud Herren, som dømte henne.
- ⁹ Og kongene på jorden, som har drevet hor og levd i vellevnet med henne, skal gråte og jamre sig over henne når de ser røken av hennes brand,
- ¹⁰ mens de står langt borte av frykt for hennes pine, og de skal si: Ve, ve, du store by Babylon, du sterke by, at din dom er kommet i en time!
- ¹¹ Og kjøbmennene på jorden skal gråte og sørge over henne, fordi ingen mere kjøper deres skibsladninger,
- ¹² skibsladninger av gull og sølv og edelstener og perler og fint lin og purpur og silke og skarlagen, og allslags velluktende tre og allslags kar av elfenben og allslags kar av kostelig tre og av kobber og jern og marmor,
- ¹³ og kanel og hårsalve og røkelse og myrra og virak og vin og olje og fint mel og hvete og storfe og får og hester og vogner og træler og menneskesjeler.
- ¹⁴ Og den frukt som din sjel hadde lyst til, er blitt borte for dig, og alt det fete og glimrende er blitt borte for dig, og aldri mere skal nogen finne det igjen.

- 15** De som handler med slikt, de som er blitt rike ved henne, skal stå langt borte av frykt for hennes pine og gråte og sørge og si:
- 16** Ve, ve den store by, som var klædd i fint lin og purpur og skarlagen og lyste av gull og edelstener og perler, at så stor en rikdom er ødelagt i én time!
- 17** Og hver styrmann og hver skibsfører og alle sjøfolk og alle de som ferdes på havet, stod langt borte
- 18** og ropte da de så røken av hennes brand, og sa: Hvem er lik den store by?
- 19** Og de kastet støv på sine hoder og ropte med gråt og sorg og sa: Ve, ve den store by, hvor alle som har skib i sjøen, er blitt rike av dens kostbarheter, at den er lagt øde i en time!
- 20** Fryd dig over den, du himmel, og I hellige, og I apostler og profeter, fordi Gud har holdt dom over den for eder!
- 21** Og en veldig engel løftet en sten som en stor kvernsten og kastet den i havet og sa: Så skal Babylon, den store by, kastes ned med hast og ikke finnes mere.
- 22** Og lyd av harpespillere og sangere og fløitespillere og basunblåsere skal ikke mere høres i dig, og ingen som driver nogen kunst, skal mere finnes i dig, og lyd av kvern skal ikke mere høres i dig,
- 23** og lys av lampe skal ikke mere skinne i dig, og røst av brudgom og brud skal ikke mere høres i dig; for dine kjøbmenn var stormennene på jorden, fordi alle folk blev ført vill ved din trolldom.
- 24** Og i den blev funnet blod av profeter og hellige og av alle dem som er myrdet på jorden.

KAPITTEL 19

Derefter hørte jeg likesom en sterk lyd av en stor skare i himmelen, som sa: Halleluja! Frelsen og æren og makten tilhører vår Gud!

- 2** for sanne og rettferdige er hans dommer; han har dømt den store skjøge, hun som ødela jorden med sitt horelevnet, og han har krevd sine tjeneres blod av hennes hånd.
- 3** Og de sa annen gang: Halleluja! Og røken av henne stiger op i all evighet.
- 4** Og de fire og tyve eldste og de fire livsvesener falt ned og tilbad Gud, som satt på tronen, og sa: Amen! Halleluja!
- 5** Og en røst gikk ut fra tronen, som sa: Lov vår Gud, alle I hans tjenere, og I som frykter ham, både små og store!
- 6** Og jeg hørte likesom en lyd av en stor skare og som en lyd av mange vann og som en lyd av sterke tordener, som sa: Halleluja! for Gud Herren, den allmektige, er blitt konge!
- 7** La oss glede og fryde oss og gi ham æren! for Lammets bryllup er kommet, og hans brud har gjort sig rede,
- 8** og det er henne gitt å klæ sig i rent og skinnende fint lin. For det fine lin er de helliges rettferdige gjerninger.
- 9** Og han sier til mig: Skriv: Salige er de som er innbudt til Lammets bryllups-nattverd! Og han sier til mig: Dette er Guds sanne ord.
- 10** Og jeg falt ned for hans føtter for å tilbede ham; og han sier til mig: Var dig for det! jeg er din og dine brødres medtjener, de som har Jesu vidnesbyrd. Gud skal du tilbede! For Jesu vidnesbyrd er profet-ordets ånd.
- 11** Og jeg så himmelen åpnet, og se, en hvit hest, og han som satt på den, heter Trofast

og Sanndru, og han dømmer og strider med rettferdighet.

¹² Hans øine er som ildslue, og på hans hode er det mange kroner; han har et navn skrevet som ingen kjenner uten han selv,

¹³ og han er klædd i et klædebon som er dyppet i blod, og han er kalt Guds ord.

¹⁴ Og hærene i himmelen fulgte ham på hvite hester, klædd i hvitt og rent fint lin.

¹⁵ Og av hans munn går det ut et skarpt sverd, forat han med det skal slå hedningene; og han skal styre dem med jernstav, og han treder vinpersen med Guds, den allmektiges, strenge vredes vin.

¹⁶ Og på sitt klædebon og på sin lend har han et navn skrevet: Kongers konge og herrers herre.

¹⁷ Og jeg så en engel som stod i solen, og han ropte med høi røst og sa til alle fuglene som flyver under det høieste av himmelen: Kom hit og samle eder til Guds store måltid,

¹⁸ for å ete kjøtt av konger og kjøtt av krigshøvdinge og kjøtt av veldige og kjøtt av hester og av dem som satt på dem, og kjøtt av alle, frie menn og træler, små og store!

¹⁹ Og jeg så dyret og kongene på jorden og deres hærer samlet for å føre krig mot ham som satt på hesten, og mot hans hær.

²⁰ Og dyret blev grepet, og sammen med det den falske profet, han som for dets øine hadde gjort de tegn hvormed han hadde forført dem som tok dyrets merke og tilbad dets billede; disse to blev kastet levende i ildsjøen som brenner med svovel.

²¹ Og de andre blev drept med hans sverd som satt på hesten, det sverd som gikk ut av hans munn; og alle fuglene blev mett av deres kjøtt.

KAPITTEL 20

Og jeg så en engel stige ned fra himmelen, som hadde nøkkelen til avgrunnen og en stor lenke i sin hånd.

² Og han grep dragen, den gamle slange, som er djevelen og Satan, og bandt ham for tusen år

³ og kastet ham i avgrunnen og lukket til og satte segl over ham, forat han ikke lenger skulde forføre folkene, inntil de tusen år var til ende; og efter den tid skal han løses en kort stund.

⁴ Og jeg så troner, og de satte sig på dem, og det blev gitt dem makt til å holde dom; og jeg så deres sjeler som var blitt halshugget for Jesu vidnesbyrds og for Guds ords skyld, og dem som ikke hadde tilbedt dyret eller dets billede, og som ikke hadde tatt merket på sin panne og på sin hånd; og de blev levende og regjerte med Kristus i tusen år.

⁵ Men de andre døde blev ikke levende igjen før de tusen år var til ende. Dette er den første opstandelse.

⁶ Salig og hellig er den som har del i den første opstandelse; over dem har den annen død ikke makt, men de skal være Guds og Kristi prester og regjere med ham i tusen år.

⁷ Og når de tusen år er til ende, skal Satan løses av sitt fengsel.

⁸ Og han skal gå ut for å forføre de folk som bor ved jordens fire hjørner, Gog og Magog, for å samle dem til strid, og deres tall er som havets sand.

⁹ Og de drog op over den vide jord og kringsatte de helliges leir og den elskede stad. Og ild falt ned fra himmelen og fortærte dem.

¹⁰ Og djevelen, som hadde forført dem, blev kastet i sjøen med ild og svovel, hvor dyret og den falske profet var, og de skal pine dag og natt i all evighet.

- ¹¹ Og jeg så en stor hvit trone, og ham som satt på den; og for hans åsyn vek jorden og himmelen bort, og det blev ikke funnet sted for dem.
- ¹² Og jeg så de døde, små og store, stå for Gud, og bøker blev åpnet; og en annen bok blev åpnet, som er livsens bok; og de døde blev dømt etter det som var skrevet i bøkene, efter sine gjerninger.
- ¹³ Og havet gav tilbake de døde som var i det, og døden og dødsriket gav tilbake de døde som var i dem; og de blev dømt, enhver efter sine gjerninger.
- ¹⁴ Og døden og dødsriket blev kastet i ildsjøen. Dette er den annen død: ildsjøen.
- ¹⁵ Og hvis nogen ikke fantes opskrevet i livsens bok, da blev han kastet i ildsjøen.

KAPITTEL 21

Og jeg så en ny himmel og en ny jord; for den første himmel og den første jord var veket bort, og havet er ikke mere.

² Og jeg så den hellige stad, det nye Jerusalem, stige ned av himmelen fra Gud, gjort i stand som en brud som er prydet for sin brudgom.

³ Og jeg hørte en høi røst fra tronen si: Se, Guds bolig er hos menneskene, og han skal bo hos dem; og de skal være hans folk, og Gud selv skal være hos dem og være deres Gud;

⁴ og han skal tørke bort hver tåre av deres øine, og døden skal ikke være mere, og ikke sorg og ikke skrik og ikke pine skal være mere; for de første ting er veket bort.

⁵ Og han som satt på tronen, sa: Se, jeg gjør alle ting nye. Og han sier til mig: Skriv! for disse ord er troverdige og sanne.

⁶ Og han sa til mig: Det er skjedd. Jeg er Alfa og Omega, begynnelsen og enden. Jeg vil gi den tørste av livsens vannkilde uforskyldt.

⁷ Den som seirer, skal arve alle ting, og jeg vil være hans Gud, og han skal være min sønn.

⁸ Men de redde og vantro og vederstyggelige og manndraperne og horkarlene og trollmennene og avgudsdyrkerne og alle løgnerne, deres del skal være i sjøen som brenner med ild og svovel; det er den annen død.

⁹ Og en av de syv engler som hadde de syv skåler, fulle av de syv siste plager, kom til mig og talte med mig og sa: Kom, jeg vil vise dig bruden, Lammets hustru.

¹⁰ Og han førte mig i ånden bort på et stort og høit fjell og viste mig den hellige stad Jerusalem, som steg ned av himmelen fra Gud;

¹¹ den hadde Guds herlighet, og dens lys var som den kosteligste sten, som krystallklar jaspis.

¹² Og den hadde en stor og høi mur; den hadde tolv porter, og på portene tolv engler og innskrevne navn, navnene på Israels barns tolv stammer;

¹³ mot øst var tre porter, mot nord tre porter, mot syd tre porter, mot vest tre porter.

¹⁴ Og stadens mur hadde tolv grunnstener, og på dem navnene på Lammets tolv apostler.

¹⁵ Og han som talte med mig, hadde et gullrør forat han skulde måle staden og dens porter og dens mur.

¹⁶ Og staden ligger i en firkant, og dens lengde er så stor som bredden. Og han målte staden med røret: tolv tusen stadier; lengden og bredden og høiden på den er like.

¹⁷ Og han målte dens mur: hundre og fire og firti alen, efter menneskemål, som og er engle-mål.

- ¹⁸ Og dens mur var bygget av jaspis, og staden var av rent gull, lik rent glass.
- ¹⁹ Og grunnstenene i stadens mur var prydet med allslags kostelig sten; den første grunnsten var jaspis, den annen safir, den tredje kalkedon, den fjerde smaragd,
- ²⁰ den femte sardonyks, den sjette sarder, den syvende krysolitt, den åttende beryll, den niende topas, den tiende krysopras, den ellefte hyasint, den tolvte ametyst.
- ²¹ Og de tolv porter var tolv perler; hver av portene var av én perle; og stadens gate var rent gull, som klart glass.
- ²² Og noget tempel så jeg ikke i den; for dens tempel er Gud Herren, den allmektige, og Lammet.
- ²³ Og staden trenger ikke solen eller månen til å lyse for sig; for Guds herlighet opplyser den, og Lammet er dens lys.
- ²⁴ Og folkeslagene skal vandre i dens lys, og kongene på jorden bærer sin herlighet inn i den.
- ²⁵ Og dens porter skal aldri lukkes om dagen; for natt skal ikke være der;
- ²⁶ og de skal bære folkeslagenes herlighet og ære inn i den.
- ²⁷ Og intet urent skal komme inn i den, og ingen som farer med stygghet og løgn, men bare de som er innskrevet i livsens bok hos Lammet.

KAPITTEL 22

- O**g han viste mig en elv med livsens vann, som rant, klar som krystall, ut fra Guds og Lammets trone.
- ² Mellem stadens gate og elven, på begge sider, stod livsens tre, som bar frukt tolv ganger og gav sin frukt hver måned; og bladene på treet var til lægedom for folkene.
- ³ Og ingen forbannelse skal være mere, og Guds og Lammets trone skal være i den, og hans tjenere skal tjene ham,
- ⁴ og de skal se hans åsyn, og hans navn skal være på deres panner.
- ⁵ Og natt skal ikke være mere, og de trenger ikke lys av lampe og lys av sol, for Gud Herren skal lyse over dem; og de skal regjere i all evighet.
- ⁶ Og han sa til mig: Disse ord er troverdige og sanne, og Herren, den Gud som utdeler sin Ånd til profetene, har sendt ut sin engel for å vise sine tjenere det som snart skal skje.
- ⁷ Og se, jeg kommer snart. Salig er den som tar vare på de profetiske ord i denne bok.
- ⁸ Og jeg, Johannes, er den som så og hørte dette; og da jeg hadde hørt og sett, falt jeg ned for å tilbede for den engels føtter som viste mig dette.
- ⁹ Og han sier til mig: Var dig for det! jeg er din og dine brødre profetenes medtjener og deres som tar vare på ordene i denne bok. Gud skal du tilbede!
- ¹⁰ Og han sier til mig: Du skal ikke sette segl for de profetiske ord i denne bok; for tiden er nær.
- ¹¹ La den som gjør urett, fremdeles gjøre urett, og den urene fremdeles bli uren, og den rettferdige fremdeles gjøre rettferdighet, og den hellige fremdeles bli helliggjort!
- ¹² Se, jeg kommer snart, og min lønn er med mig, til å gi enhver igjen etter som hans gjerning er.
- ¹³ Jeg er Alfa og Omega, begynnelsen og enden, den første og den siste.
- ¹⁴ Salige er de som tvetter sine kjortler, så de må få rett til livsens tre og gjennom portene komme inn i staden.

- 15** Men utenfor er hundene og trollmennene og horkarlene og manndraperne og avgudsdyrkerne og enhver som elsker og taler løgn.
- 16** Jeg, Jesus, har sendt min engel for å vidne dette for eder om menighetene; jeg er Davids rotskudd og ætt, den klare morgenstjerne.
- 17** Og Ånden og bruden sier: Kom! og den som hører det, si: Kom! og den som tørster, han komme, og den som vil, han ta livsens vann uforskyldt!
- 18** Jeg vidner for enhver som hører de profetiske ord i denne bok: Dersom nogen legger noget til dette, da skal Gud legge på ham de plager som er skrevet i denne bok;
- 19** og dersom nogen tar noget bort fra ordene i denne profetiske bok, da skal Gud ta bort hans del fra livsens tre og fra den hellige stad, som det er skrevet om i denne bok.
- 20** Han som vidner dette, sier: Ja, jeg kommer snart. Amen, ja kom, Herre Jesus!
- 21** Vår Herre Jesu Kristi nåde være med eder alle! Amen.

For other languages please go to **www.wordproject.org**